

SVENSKA
FORNMINNESFÖRENINGENS
TIDSKRIFT.

FÖRSTA BANDET.

1:a häftet.

INNEHÅLL:

	Sid.
Svenska Fornminnesföreningens årsmöte i Vexjö 1—3 juni 1870	1
GRANLUND, V., Svenska folket i sina ordspråk	27
WIBERG, C. F., Gestriklands fornborgar (med 1 träsnitt).....	46
MONTELIUS, O., Svensk konst under hednatiden (med 11 träsn.)	52
NILSSON, S., Bref till sekreteraren i Sv. Fornminnesföreningen	69
MANDELGREN, N. M., Det gamla grafkoret i Torrlösa.....	83
Notiser: Inglinge hög, af P. E. B—d (med 3 träsnitt).....	89
Höjdkarta öfver Kalkudda skans, af P. E. B—d (med karta)	93
Folkvisa från Nerike (med musik)	94

Folkvisa från Nerike.

(Vintrosa och Hidinge bergslager¹⁾).

Med ångslan, sorg och stort besvär
Jag mig en visa gör,
Som gömmas bör hos dig, min vän,
Intill min bleka död.
Gud nåde den, som falsker är
Och har en annan kär;
Den liknar jag vid vilda djur,
Som uti skogen är.

Den tyngsta börda, jorden bär,
Är kärleksbördan visst.
Jag önskat hafver mången gång,
Att jag dig aldrig sett;
Då vore jag den sorgen qvitt,
Som mig så hårdt har qvält,
Som qväljer mig, ehvart jag går —
Ja, intill grafvens brädd.

Din kärlek liknas vid en snö,
Som fallit i april;
När du går bort, så vill jag dö
Och ej mer vara till.
Du tänker dig att narra mig,
Det har du i ditt sinn;
Det må du göra, hur du vill,
Men sorgen blir visst din.

¹⁾ Vid denna uppteckning, gjord för mer än ett år sedan och jente åtskilliga andra nu i Fornminnesföreningens ego, har ej den strängare grundsats följts som yrkades vid mötet i Vexjö.

Nu är det glaset runnet ut,
Att vi ska' skiljas åt. —
Jag ber du ej bekymrar dig
Med tårar eller gråt.
Det är väl sist för denna gång
Jag dina ögon ser;
Du hör min ömma klagosång
Kanhända aldrig mer.

Musik till föregående.

1.

Med ängslan, sorg och stort besvär Jag mig en vi--sa gör —, —
 Som gömmas bör hos dig min vän, In--till min ble-ka

2.

död —. Gudnå--de den, som falsker är och har en an---nan kär—

— Den liknar jag vid vil-da djur, som ut---i sko-gen är ---.